

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100032 0143431000

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre d'interpretació de l'Orde del Temple
Gardeny

**CASTELL
TEMPLER
DE GARDENY**

Turó de Gardeny, s/n de
Lleida

Tots els caps
de setmana i festius,
de 10 a 2/4 de 2
del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

**Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles**

2x1 LIMITADA

l'Estany
història i natura

**CENTRE DE
VISITANTS DE
L'ESTANY**

Plaça del Monestir, 4 de
l'Estany (Moianès)
Més informació:
www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

**Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles**

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

**Cal descarregar el val del
nostre web i presentar-lo
juntament amb la
targeta de subscriptor**

ESCAPE ROOM
de Joel Joan i
Hèctor Claramunt

Auditori Teatre Espai Ter de
Torroella de Montgrí,
dissabte 27 d'abril,
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu i zones
amfiteatre: 19 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

M'ESPERARÀS?
Taller de Teatre de Figueres
Campanya Teatre Amateur

Espai La Pineda
de Sant Gregori,
dissabte 4 de maig,
a les 8 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 5 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

MIND2MODE
THREE TRIBUTES. ONE MEGA SHOW

**depeche
MODE U2**

SIMPLE MINDS

**la mirona
SALT (GIRONA)**
26 ABRIL 2019

MIND2MODE
SIMPLE MINDS / U2 /
DEPECHE MODE

Sala La Mirona de Salt,
divendres 26 d'abril,
a les 10 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 25 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES**

**GIRONA FC –
SEVILLA FC**

Estadi de Montilivi
de Girona,
diumenge 28 d'abril,
a les 2 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dia 24 d'abril. Molta sort!

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

10.00 / 16.00 JUDICI A L'1-O

L'onzena setmana del judici

El Punt Avui Televisió retransmet una nova sessió del judici al procés. Avui, diada de Sant Jordi, estan citats a declarar el vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès; Lluís Salvadó, l'exsecretari d'Hisenda, i la intendent dels Mossos d'Esquadra Teresa Laplana, a més d'un tècnic administratiu del departament de Treball, David Badal, i l'exdirector general de Patrimoni Francesc Sutrias, entre d'altres.

09.00 Notícies locals.

09.30 Protagonistes. Montse Ayats. El periodista d'El Punt Avui Miquel Riera entrevista la presidenta d'Editors.Cat, Montse Ayats. Reemissió.

10.00 Judici a l'1-O.

14.00 Protagonistes. Montse Ayats. Reemissió.

14.30 Protagonistes. Rafel Nadal. Reemissió.

15.00 Notícies locals.

16.00 Judici a l'1-O.

18.00 Caminant per Catalunya. La Riba. Excursió per la vall del riu Brugent a la Riba (Alt Camp). Gaudim de gorgs i racons màgics i de cingleres amb bones vistes i coneixem antics molins fariners i papereres.

18.30 Notícies locals.

19.30 L'ILLA DE ROBINSON

Anàlisi del judici a l'1-O

Avui, diada de Sant Jordi, el programa conduït per Igor Llongueres farà una anàlisi del que ha estat la sessió del judici als independentistes catalans amb els tertulians Daniel Diéguez i Susanna Oliveira. I tot seguit, entrevista a Marc Colomer, periodista i director de l'ACN.

20.30 Notícies locals.

21.30 L'illa de Robinson. Especial judici a l'1-O. Reemissió.

22.30 Notícies locals. Inclou: L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.

Nota: Aquesta programació pot quedar alterada pel desenvolupament del judici a l'1-O.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

Amb Lídia Heredia. Edició especial del programa amb motiu de la diada de Sant Jordi, que se celebra des de dos escenaris, el plató de TV3 i la plaça de Catalunya de Barcelona, i també es fan connexions amb altres ciutats catalanes. A més, l'espai fa el seguiment dels actes institucionals i de les vendes de roses i llibres, i es fan recomanacions de llibres i entrevistes a llibreters, editors i autors. Passen pel programa noms com Sergi Pàmies, Marta Orriols, Iolanda Batallé, Montse Ayats, Màrius Serra, Núria Ribó i Mònica Pérez. I, a peu de carrer, també es parla amb autors com Rafel Nadal, Sílvia Soler, Jordi Cabré i Marta Pessarrodona. El programa també està pendent del Tribunal Suprem, on estan citats a declarar, entre d'altres, el vicepresident del govern, Pere Aragonès, i els exconsellers Jordi Jané i Meritxell Ruiz.

13.55 Telenotícies comarques.

Amb Núria Solé.

14.30 Telenotícies migdia.

Amb Carles Prats i Raquel Sans.

Esports: Marta Bosch.

15.40 Cuines. Bisque de musclos

15.55 Com si fos ahir.

Farta d'anar de bòlit, la Noe obliga el Miquel a tenir cura del Guillem tot un dia. I resulta un desastre.

16.35 Tot es mou.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

21.55 Sense ficció. Pompeu Fabra,

diccionari d'un home sense biografia.

23.00 Sense ficció. Miró contra Miró.

00.10 Més 324. Amb Xavier Grasset. Espai de debat on es confronten diferents punts de vista sobre temes d'actualitat de Catalunya i del món.

01.50 Gran reserva. Espai que ofereix una selecció dels millors programes de la història de la cadena Avui: Cultura. El tresor de l'illa: Família i Polifonia.

02.41 Ritmes a l'aula.

03.10 Cava de blues.

03.55 Fusió i swing a l'estudi.

SUPER 3 / 33

06.01 La vaca Connie.

06.42 Les tres bessones.

07.32 Els bons ossos bruns: Ja és primavera!

08.00 En Grizy i els lèmmings.

08.36 Comptem amb la Paula.

09.00 Oddbods.

09.28 Pirata i Capitano.

10.02 Pat, el gos.

10.32 Yakari.

11.10 Súper 4.

11.45 Geronimo Stilton.

12.32 En Grizy i els lèmmings.

13.00 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

13.23 Els germans Kratt.

14.07 Els pingüins de Madagascar.

14.54 Bola de drac Z.

15.45 Kikoriki.

16.12 Comptem amb la Paula.

16.46 Dino tren.

17.24 El Mic i els seus amics.

17.51 Dot.

18.14 Oddbods.

19.06 Històries dels caçadors de monstres: A cavalcar!

19.30 Info K.

19.49 La màgica Do-Re-Mi.

20.13 En Grizy i els lèmmings.

20.41 Un drama total: la gira mundial.

21.08 El detectiu Conan.

21.55 Cine. La millor opció. El Koto, un jove saharauí, necessita urgentment un ronyó i la millor opció com a donant és la mare biològica, a qui no veu des que va ser acollit a Espanya quan encara era un nen.

23.20 Cine. Ara o mai.

Candidat de JuntsxCat al Senat per Barcelona P44,46

Lluís Puig i Gordi

“És moment de la política activista; tots som necessaris”

Catalunya, arma llancívola en el debat a 4 de TVE

El PP i Cs assetgen Pedro Sánchez sobre l'indult als presos polítics i el socialista rebutja pactar cap referèndum P42

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

EL PUNT AVUI+

2,50€

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi, el preu del diari d'avui és de 2,50 euros

DIMARTS • 23 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14976 - AVUI / Any XLI. Núm. 13846 - EL PUNT

NACIONAL

P6-34

Llibres, roses i paperetes

Una florista de Mercabarna prepara roses amb tots els detalls per a la diada de Sant Jordi d'avui ■ QUIQUE GARCÍA/EFE

SANT JORDI • Els editors preveuen vendre un milió i mig d'exemplars d'entre els 50.000 títols de les parades

SÍMBOL • La rosa groga tornarà a ser protagonista com a reivindicació per la llibertat dels presos polítics

ELECCIONS • La diada toparà amb una inèdita, però fluixa, campanya electoral

PROTAGONISTES

Montse Ayats Presidenta d'Editors.Cat

“Sant Jordi és una diada extraordinària”

NACIONAL

P36

Jornada d'alt voltatge polític en el judici de l'1-O

Tres exconsellers i el vicepresident Aragonès, al Suprem en plena campanya

El judici de l'1-O, en directe a El Punt Avui TV

EL PUNT AVUI+
Avui a partir de les 10.00 h

EUROPA-MÓN

P58,59

Gihadistes locals amb suport extern, rere la massacre

El govern de Sri Lanka culpa el grup National Thowheed Jamath dels sagnants atacs, en què van morir dos gallecs

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL. 93 750 19 27 - 08349 CARRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10H A 21H - DONEM HORES
CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

183843-1184181T

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Un llibre i una rosa groga

Avui és Sant Jordi, el dia dels enamorats, de roses i de llibres. Però alhora és una setmana plena de tristesa: ha mort Neus

Català, la gran defensora de la llibertat i que va pagar ben cares les seves opinions, engabiada en camps de concentració nazis que alguns enyoren.

També ha estat la setmana de la crema de Notre Dame, la joia parisenc del gòtic, una notícia que no pot deixar indiferent ningú.

I és sobretot la setmana dels grans discursos electorals. Els partits de dreta i d'extrema dreta es limiten a insultar, perquè el seu programa és impubliable: repressió i centralització. La ràbia que acumulen només pot ser deguda a la seva feblesa i al resultat escàs que n'obtiniran. Ni una engruna de programa polític.

També hem vist el vergonyós espectacle de veure mitings que fan innocents des de la presó. Una iniquitat com feia temps que no vèiem i que tant s'assembla al franquisme pur i dur.

El cas és que vull que sigui un dia fantàstic i que ens estimem, llibre a la mà i rosa groga al trauc.

Visca Sant Jordi!

Perquè la dreta més agressiva teneix tot Europa. És l'ou de la serp; és l'eslògan sobre Espanya: *Una, grande y libre*. Cap de les tres coses: cap ni una.

Que una fatxa s'atreveixi a dir que els catalans independentistes som xenòfobs! Es tracta de l'anomenat "mecanisme de projecció" que va utilitzar la psicoanàlisi: quan no t'agrada allò penses, ho projectes sobre els altres com a autodefensa. És més comú del que sembla. Són els que utilitzen el seu odi (a una altra cultura, per exemple) rebotant-lo en els que pensen de manera diametralment diferent. És una neurosi: necessitem psicòlegs.

Mira que atrevir-se a dir que nosaltres adoctrinem mentre proposen una assignatura de *La Constitución española*! Tot i que no s'atreveixen a dir que el que els interessa és només l'article 2. Els articles que parlen de llibertat els la rebufen.

Ja s'ho trobaran. O ens ho trobarem. El cas és que vull que sigui un dia fantàstic i que ens estimem, llibre a la mà i rosa groga al trauc.

Visca Sant Jordi!

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Ràdio Barcelona

Quan era petit, *Barcelona* era una ràdio. Ràdio Barcelona. Posaven música, explicaven contes, dramatitzaven novel·les i els diumenges a la nit emetien unes obres de teatre que t'havies d'imaginar, interpretades sempre per Isidro Sola i Encarna Sánchez. Quan estava malalt, l'escoltava tot el dia; quan estava bo, sortint de col·legi. Les nits d'insomni sonava l'himne espanyol de comiat a les quatre, es produïa un silenci de cinc minuts, i tornaven a començar. Sense ràdio al davant, *Barcelona* era el lloc hostil on la mare em duïa perquè els metges em tractessin les rabiüdes al·lèrgies primaverals.

Quan em vaig fer grandet i anava a Barcelona sol, em situava al carrer Casp. Mirava els quadrets dels cines Novedades i Tívoli i després prenia posició al portal de Ràdio Barcelona. Al Tívoli sempre feien pel·lícules de James Bond i al Novedades sempre feien *Doctor Zhivago*. No esperava que de l'un en sortís Sean Connery i de l'altre Julie Christie, però en canvi hi havia la possibilitat de veure Isidro Sola o Salvador Escamilla entrant o sortint de

“Amb Josep Cuní entro a l'emissora de la nostra infantesa i joventut

Ràdio Barcelona. Els hauria reconegut? Quina cara tenien? Salvador Escamilla introduïa el català a la ràdio i impulsava la Nova Cançó: Joan Manuel Serrat, Raimon, Maria del Mar Bonet... Algunes obres de teatre s'obrien al repertori català. *Isidro Sola*. Ràdio Barcelona seguia el pas dels temps, o el forçava. Els locutors en deien "EAJ-1 Ràdio Barcelona". No he sabut mai què volia dir EAJ. L'1 indicava que havia estat la primera d'Espanya. Avui el Dia de la Ràdio se celebra la vigília de Sant Valentí, al febrer. A mi no m'enganyen: el Dia de la Ràdio sempre serà el 14 de novembre, quan Ràdio

Barcelona va emetre per primer cop, i com havia estat sempre. Soc més de Sant Jordi. Ara de Ràdio Barcelona en diuen La Ser. No m'enganyin: és Ràdio Barcelona, de Casp, 6.

Josep Cuní m'hi va convocar dijous per comentar el meu llibre *Sota el barret*. En Cuní, que en té seixanta de repicats, sempre comença projectes i reptes en emissores i televisions diferents. És un cul d'en Jaumet amb èxit. Ara, un programa matinal havent-hi tanta competència. Ell també havia escoltat el *Radioescope* i el *Tambor*. Va començar professionalment a Ràdio Barcelona. Aquí tanca el cercle. Mentre parlàvem, va connectar amb la presó de Soto del Real per seguir les declaracions de Jordi Sánchez. Me'n va demanar l'opinió. Li vaig dir: "Josep, ens hauríem imaginat mai comentar una situació així?" Mai. Molt menys quan érem *radioescoltes* —paraula d'Escamilla— de Ràdio Barcelona.

Mentre m'esperava per entrar a l'estudi em van venir uns estossecs que van posar en risc la meua intervenció. La floració dels plàtans del carrer Casp, l'eterna al·lèrgia primaveral...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/fbvce7>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'altre Sant Jordi

Com que aquests darrers dies hem vist i hem pogut parlar amb alguns dels presos polítics (oh, gràcies, Nostra Santa Senyora Junta Electoral Central!), correm el risc de pensar-nos, de tantes ganexes que en tenen alguns, que això ja està, que aquesta campanya és com les altres, que som a prop de fer vida normal i que avui celebrem un Sant Jordi com si res. A mi em sembla que avui toca celebrar-lo; toca passejar per alguna de les rambles del país, comprar llibres i roses i recordar-nos d'aquells que estimem. Però, sense ànims d'igualir-los la festa, a mi em sembla que tots tenim clar que hi ha un altre Sant Jordi. I és el d'aquells que avui no podran ramblejar ni estar amb la família perquè s'asseuran, altre cop, al banc dels acusats del Suprem. No el celebra, Marchena, Sant Jordi. I els encausats no ho podran fer com ho haurien de fer. A alguns els han deixat fer cam-

“Mentre uns escampen odi afusellant i cremant ninots, d'altres repartim amor regalant-nos llibres i roses

panya aquests darrers dies i, ai las, hi ha a qui li ha semblat un gran què. Si vostè és d'aquests, sàpiga que potser pateix d'allò que en diuen la síndrome d'Estocolm, i que potser el tenen mentalment segrestat. Si a tots els encausats avui els deixessin sortir mitja hora a passejar per la rambla, segrestats mentalment com estem, encara ho aplaudiríem. Quan en realitat, senyors

meus, avui Sant Jordi l'haurien de celebrar no pas com l'any passat, que alguns ja eren a la presó, sinó com fa dos anys: en llibertat. Avui és Sant Jordi, el dels llibres i el de les roses. Però hi ha un altre Sant Jordi, i és el que celebraran a Soto del Real i a Alcalá-Meco; i el que celebraran Pere Aragonès o els exconsellers Baiget, Jané o Ruiz, que avui han d'asseure's al Suprem. I, és clar, el Sant Jordi que alguns celebraran a Bèlgica, a Escòcia o a Suïssa, lluny de les seves famílies. Avui vostè i jo hem de celebrar Sant Jordi, per tornar a ensenyar al món què és Catalunya: un poble que somriu (ves quin remei) fins i tot en l'adversitat. Un país diferent. Mentre uns cremen i afusellen ninots, uns altres comprem llibres i roses. Veient què i com celebra cadascú les festes (uns repartint odi i els altres amor) està tot dit. O gairebé. Només em falta un detall: felicitats, Jordi Turull, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

De reüll

Marga Moreno

Distorsions

Diu Piera Sonnino a *La noche de Auschwitz* (Ardicia Ed.) que una de les moltes càrregues que va patir la seva família els dies previs a la seva captura per part dels nazis era –tradueixo lliurement de la versió en castellà–, “la particular atmosfera de deformació de la realitat, una de les característiques del feixisme”. Feixisme. Un mot desgastat que aleshores servia per definir el Mal en majúscules perpetrat per l'espècie humana, i que ara ja no és més que un roc llançivol entre faccions. La paradoxa és que avui els que més usen el terme són just els que

En aquesta campanya perpètua els discursos estrofan la realitat

més bé han après aquesta estratègia de distorsió.

Ja no hi ha espai per al *lirisme* en aquesta campanya política perpètua en què vivim, envoltats de discursos que estrofan la realitat i l'adapten al relat que més convé. Coneixem bé les tesis de la ultradreta sobre els immigrants, les dones o els

independentistes, presentats com a delinqüents *de facto*. Aquests els veiem a venir. Però n'hi ha d'altres, els *presumptament* demòcrates, que utilitzen les mateixes eines de distorsió dels fets i que es creen els seus propis escenaris d'enfrontament per poder-se dir víctimes de la maleïda paraula, sigui a Amer, Tortosa o Torroella, tant se val. Plató deia als seus *Diàlegs* que l'art dels sofistes no era altre que el de fer diners a través de la discussió, com a part de l'art de controvertir i d'adquirir, en aquest cas, poder. Cal anar alerta amb els nous sofistes, perquè ells hi tenen molt a guanyar i nosaltres, molt a perdre.

Les cares de la notícia

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL FESTIVAL TRAPEZI

Leandro Mendoza

Creixement constant

El Festival Trapezi de Reus manté un creixement constant tant en els recursos disponibles com pel que fa a l'ambició artística. En la tercera edició que té Leandro Mendoza (Cíclicus Espectacles) al capdavant de la direcció artística es preveu un increment pressupostari i un cartell de primera.

NOVEL·LISTA I PREGONER DE SANT JORDI

Mia Couto

Lletres i compromís

Aquest novel·lista, o contador d'històries, com li agrada que li diguin, és l'elegit com a pregoner de Sant Jordi per a l'edició d'enguany a Barcelona. L'any passat es va traduir al català el seu llibre *Terra somnàmbula*, que va escriure enmig d'una guerra que semblava inacabable a Moçambic.

FILÒLOGA

Montse Ayats

Impuls editorial

Aquesta filòloga i mestre és la directora de l'editorial Eumo de Vic i des del 2016 presideix l'Associació d'Editors en Llengua Catalana. Editors.Cat aplega la pràctica totalitat de les empreses que editen en català arreu dels Països Catalans, un centenar d'editors d'arreu del país.

EDITORIAL

Sant Jordi electoral i reivindicatiu

Sant Jordi és una de les diades més boniques. Tot i ser un dia feiner aconseguim una mobilització i participació extraordinàries que enamoren. Però la diada de Sant Jordi és polièdrica. Té aquesta força cívica increïble que li dona un gran dinamisme. I per descomptat el component cultural, amb tot allò que té relació amb el món del llibre, n'és un eix central. Tampoc falta el romanticisme a partir de la rosa i com a dia dels enamorats dels catalans i les catalanes. Però a banda de tots aquests components i molts altres hi ha la vessant reivindicativa. Des del punt de vista nacional i amb la llengua com a estàndard. I com l'any passat aquest Sant Jordi també serà de reivindicació dels drets fonamentals. Entre altres, el de la llibertat dels presos i les preses polítiques i el lliure retorn dels exiliats i les exiliades. Aquest serà el segon Sant Jordi privats de llibertat i dels seus drets i cal que en sigui l'últim. Els qui pretenen l'asèpsia de Sant Jordi, com si d'un simple Dia del Llibre es tractés, desconeixen quines són les profundes arrels nacionals de la diada.

La d'enguany, a més, té dos condicionants més a afegir. El fet que coincideixi just després de Setmana Santa, la qual cosa, segons editors i floristes, fins i tot pot afavorir la festa. I també que s'escaigui en plena campanya electoral de les generals. Resultarà lògic que avui els diversos candidats aprofitin una diada tan intensa i especial per fer campanya. I no ha de ser cap problema sempre que no s'intenti monopolitzar la jornada. Perquè el que convé recordar és que Sant Jordi és de tothom. I si a algun drac ha de fer front avui el patró de Catalunya aquest és el de la pobresa, la discriminació, la intolerància, la repressió i el rebuig a la identitat nacional d'un poble que és sobirà.

Tal dia com avui fa...

1 any

No tornar enrere
El President del Parlament, el republicà Roger Torrent, assegura: "No tornarem mai més enrere." A més, diu que hi haurà acord d'investidura.

10 anys

Més sacrificis
Seat demana ara més sacrificis a la plantilla. El grup no en té prou amb la congelació salarial i vol "mesures addicionals per reduir costos".

20 anys

Pau a Kosova
Milosevic accepta un document que preveu "una presència internacional a Kosova sota el lideratge de l'ONU i amb la participació de Rússia".

Full de ruta

Miquel Riera

Per què som on som?

Per què hem arribat fins aquí? Ens hem fet sovint aquesta mateixa pregunta i la resposta sempre ha estat la mateixa: per poder defensar millor la nostra identitat, la nostra cultura i la nostra llengua, però, també, i sobretot, per poder construir un país millor. Socialment, humanament, culturalment i amb unes infraestructures adequades als nostres temps. Tot allò, o bona part d'allò, que aquest estat corrupte, encotillat i, sovint, ancorat en el passat on som, no ens dona; més encara, ens pren. El famós tren amb 48 milions d'euros que marxa cada dia cap a Madrid i no torna. Massa sagnia per a una Catalunya massa necessitada ara mateix de diners per fer polítiques socials modernes o, simplement, per renovar les seves infraestructures o fer-ne de noves. Només cal recórrer una mica el país, per carretera o per via fèrria, o passar per qualsevol hospital per adonar-se de la magnitud de la tragèdia. Sort dels professionals!

Per tot això hem arribat fins aquí, oi? O és que les greus vicissituds polítiques viscudes aquests dos últims anys ens ho han fet oblidar? Evidentment que no, però sí que sovint ens en n'han fet distreure. Davant la injustícia que manté empresonats o a l'exili els nostres líders polítics o davant la vil persecució judicial i policial de què són víctimes molts ciutadans es fa difícil pensar en gaire res més.

La reflexió ve a tomb de l'aturada, dissabte, de l'R-16 entre Cambrils i Vandellòs, o el que és el mateix, la interrupció de les comunicacions ferroviàries entre Barcelona i València. El tram afectat és aquell que encara només té —oh, vergonya infinita!— una sola via. En ple segle XXI un tram ferroviari entre les dues grans ciutats del país, una de les zones amb més circulació de viatgers i mercaderies, només té una via! Ni socialistes, ni populars, al govern espanyol els últims 38 anys, han estat capaços d'arreglar-ho. Això sí, l'alta velocitat ha arribat a pobles de la Meseta on no puja cap viatger.

La política espanyola no canvia, ni canviarà. Prefereixen cremar i disparar contra ninots del nostre president legítim o venir a provocar a les nostres places i carrers. Aquest és el nivell.

Per cert, diumenge tenim tots ple-gats una nova oportunitat de demostrar per què hem arribat fins aquí i per què volem arribar fins al final. I que som molts més dels que ells voldrien.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial. MBA

Viatge al país dels blancs

Acaba de publicar-se *Viatge al país dels blancs* (Rosa dels Vents, 2019), a on Ousman Umar ens explica la seva experiència com a emigrant des de la seva Ghana natal, fins a arribar a Barcelona. Un viatge que en avió duraria 6 hores, però que a ell li va costar més de 4 anys. Ousman ens relata el seu viatge, que fonamentalment està ple de grans dificultats i penúries, sense estalviar-nos-en cap part, incloent diversos episodis que són, literalment, a vida o mort. Com a lector, hom té la sensació d'estar vivint una nova Odissea, però aquesta real i en ple segle XXI, quan de la mà d'Ousman passem de la seva Ghana natal tropical, al desert del Sàhara, el qual creua a peu, i d'aquí a la Líbia d'en Gaddafi i Algèria i el Marroc, per després passar a Mauritània i arribar a Lanzarote després de dos dies a l'oceà.

PEL CAMÍ, OUSMAN es topa amb contrabandistes de persones, traficants, màfies i explotadors de tota mena. També amb personatges que l'acullen sota la seva ala i li permeten d'agafar aire, recuperar-se, i estalviar per poder continuar el seu viatge. Ara que, pràcticament a diari, ens esgarri-

fem amb les noves de tants i tants emigrants que moren ofegats al Mediterrani, amb l'Ousman descobrim que això, en realitat, només és la punta de l'iceberg i que, de fet, el lloc a on moren la majoria dels emigrants és a la terrible travessia del desert del Sàhara, que l'Ousman descriu com un "enorme cementiri", i durant la qual periòdicament es van trobant grups de cadàvers momificats, testimonis muts de l'es-cruixidor preu que paguen els emigrants. Del grup amb què viatjava l'Ousman, només aconsegueixen travessar el desert 6 de 46.

OUSMAN ES DEFINEIX com a afortunat i,

“Del grup amb què viatjava l'Ousman, només aconsegueixen travessar el desert 6 de 46

certament, surt il·lès de moltes situacions a on altres, com Musa, el seu millor amic, moren. En aquest sentit, el moment en què Ousman coneix la seva futura mare adoptiva a Barcelona resultaria increïble, si no fos que és rigorosament cert. És finalment aquesta adopció que dona a l'Ousman un port segur a on arrecerar-se, evolucionar i créixer, i passar de ser analfabet a la seva arribada a Barcelona, a dominar l'anglès, el català i el castellà, i a tenir un títol universitari. Però l'Ousman no s'ha aturat aquí, i ha fundat Nasco (<https://nascoict.org>), una ONG destinada a millorar l'educació dels nens ghanesos, per tal que puguin millorar el seu futur al seu país natal, i no es vegin així abocats a passar per migracions tan dures com la seva.

PERÒ EL QUE ELLIBRE no pot transmetre, i el que jo trobo més impressionant, és que, quan parles amb l'Ousman, a qui tinc el privilegi de conèixer personalment, sempre té una visió positiva i alegre sobre el futur, la vida i el món en general. Ser capaç de viure la vida així, malgrat totes les seves duríssimes vivències, és, crec, un extraordinari exemple vital.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Catalunya a la Biennial de Venècia

■ Llegeixo que "la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, va presentar el projecte *To lose your head (idols)*, amb el qual Catalunya serà present a la Biennial de Venècia (el pressupost de la qual voreja el mig milió d'euros) amb entusiasme", en el qual s'hi podran veure les controvertides obres: el pas de Setmana Santa del Sant Enterrament del Gremi de Marejants de Tarragona; el monument als caiguts creat per Genaro Iglesias, desat al dipòsit municipal de l'Ajuntament de Balaguer; el *Record d'un malson* (dedicat a l'alcalde Porcioles), de Joan Brossa, que s'exposa al Museu d'Història de la Immigració, i el monument a Lluís Companys, de Francisco López, situat al passeig de Sant Joan de Barcelona. A més, al pavelló hi haurà docu-

mentació d'onze escultures més venerades, vandalitzades i retirades de tot Catalunya. Per amenitzar l'espectacle —en el qual hi haurà un actor i una "quietista"— està previst que el públic es podrà desfogar amb aquest llegat artístic, ja sigui llançant-li ous, pintures, piruletes, banderes, espelmes o rams de flors.

Però cal advertir a tot això que tot i que Catalunya ha estat un país d'escultors il·lustres, és un fet incontrovertible que en aquests moments no hi ha manera de trobar-ne ni un que sigui capaç de configurar —amb les seves pròpies mans— una figura humana. La deshumanització de l'art —poca broma!— culturalment representa el més gran daltabaix —inenarrable i colossal— de la nostra civilització. Només cal fer un cop d'ull a la Biennial de Venècia per constatar-ho...

JORDI PAUSAS
París

Fe en la veritat

■ Amb les eleccions generals, les municipals i les europees, em sento una altra vegada "ficticiament necessari" per als polítics, perquè puguin gaudir d'uns vots ciutadans que les urnes els faran arribar, mentre després, tots els que hem participat en això, tornarem a sentir-nos de nou "no necessaris" fins d'aquí a quatre anys, i suportant els problemes socials. En Pedro Sánchez, fa pocs dies, va dir públicament que a les campanyes es diuen moltes coses per no complir-les, i mirant-ho detingudament així és, perquè només els importa guanyar i viure de la política com si fos un ofici, oblidant que és un servei públic al poble que els vota.

A hores d'ara a Espanya hi ha problemes molt seriosos, començant per la seva

territorialitat, perquè Catalunya se'n vol anar i han empresonat i exiliat els seus polítics, i a Europa, amb el *Brexit* anglès, un altre problema que ens fa trontollar a tots, i veig que Brussel·les no vol eixamplar-se més.

El dèficit espanyol, de més del 100% del PIB, va creixent i no hi ha senyals de disminuir-se agreujat per l'atur, la corrupció del PP, PSOE i CiU i l'ascens de la ultradreta, que vol recentralitzar totes les autonomies començant per la catalana.

I jo em pregunto: en sabrem prou per poder aturar aquest possible retrocés de les llibertats socials que tant ens han costat d'aconseguir, dialogant políticament els canvis que Espanya, tard o d'hora, haurà d'afrontar?

LLUÍS VINUESA SERRATE
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“A les Falles cremen tot de personatges, i no passa res. No tenim res contra Puigdemont, també cremem àrabs”

Antonio Pérez Yáñez, ALCALDE DE CORIPE (SEVILLA)

Tribuna

Andreu Mas. Periodista, escriptor i assessor en comunicació

Els arbres i el bosc

Fa temps que políticament tinc la sensació que vivim dins d'un *loop*, que ens porta sempre d'un punt a l'altre i que no permet cap desviació del camí. Vaja, que ens hem quedat encallats com una agulla en un disc de vinil i, a mesura que passen els dies, el disc es va ratllant i per poc que ens distraguem se'ns farà malbé del tot. Vivim dins d'una república que no existeix, incrustada en una monarquia que no funciona, per on desfilen els vells fantasmes de la ultradreta que han adquirit capacitat corporal i que cada cop són més forts. Mentrestant, Europa s'ho mira de lluny estant com ha fet en els darrers 300 anys, de fet, en els afers que afecten Catalunya.

LA SITUACIÓ ÉS DE DELIRI: mítings per videoconferència des de la presó; candidats exiliats; paraules prohibides als mitjans públics; ninos de presidents escollits democràticament afusellats i cremats com si això fos l'Afganistan dels talibans i Najibullah; partits d'extrema dreta que exigeixen intervenir en debats perquè “això és una democràcia” però que no volen que els independentistes hi participin; més de dos milions de persones acusades de colpitges per una candidata arribada a Catalunya amb paracaigudes; i, fins i tot, un policia que declara que un manifestant potser va relliscar i va caure sobre la porra... I això és només una mostra...

EL 2017 VAM FER un torcebraç a l'Estat i vam perdre. I a dia d'avui ningú ha donat explicacions raonables de per què vam arribar fins on vam arribar. No és creïble que persones amb el coneixement històric de Junqueras o Puigdemont no sabessin que no era possible independitzar-se d'Espanya només amb somriures i floretes. Ja tenim una edat per saber que Espanya mai ha perdut cap territori sense clavar abans uns quants mastegots (per dir-ho fina-

ment) i que encara menys està disposada a acceptar una independència que podria obrir la caixa de pandora del desmembrament de l'Estat. No cola. O ens van enganyar o no en sabien més. Les dues coses, en qualsevol cas, resulten preocupants. Des d'aleshores, el govern s'ha embolicat en una estelada i s'ha camuflat entre llaços i pots de pintura de color groc en lloc de governar de manera efectiva. El discurs colorista és un recurs fàcil que no demana gaire feina ni imaginació. A més a més, ha contribuït a generar un camp de joc on taronges, rojos, blaus i els legionaris de Vox se senten com a casa. En aquest cas no és que els arbres no ens hagin deixat veure el bosc, és que el bosc i els arbres no ens han deixat veure l'únic arbre que ens queda: l'economia com a eina per fer possible la independència.

POSSIBLEMENT AIXÒ està succeint –amb la complicitat de l'ANC i Òmnium, que han estat políticament intervingudes per les forces polítiques catalanes– perquè els partits que ens van prometre Ítaca han renunciat a la independència com a fita. Sí, encara forma part

“En ple segle XXI, en espais com l'uropeu, l'alliberament nacional només es pot assolir per la via econòmica: no hi ha cap més solució

de la seva retòrica, però un cop barrat el camí ningú no en té ni idea de com fer possible el dret d'autodeterminació del poble de Catalunya. La sort és que a l'altre cantó de la taula els que estan disposats a escoltar tampoc tenen cap proposta i la de tots els altres és tan salvatge que difícilment la podran aplicar en el marc de la Unió Europea.

EN EL SEGLE XXI, els conflictes no es resolen –en espais com l'uropeu– amb parament militar. La solució per l'alliberament nacional està en l'economia, que va des de no necessitar els diners del Fons de Liquiditat Autònoma fins a obrir les portes a la tecnologia que pot permetre l'autoabastament energètic. Catalunya ha de cercar les complicitats en l'àmbit de l'Europa de les regions, no pas en la dels estats nació. El país ha d'apostar per generar sinergies en l'arc mediterrani i més enllà; a partir de la posició geoestratègica que ens ha regalat el planeta. Per fer això no necessitem Espanya; necessitem complicitats i marcs legals europeus que permetin la creació d'aquests espais de riquesa. Si no tenim empreses que vulguin fer-ho (que n'hi ha) anem a buscar-les a fora o, si més no, escoltem aquelles que creuen el marc de la porta per oferir solucions que van en aquesta línia. Per experiència pròpia puc explicar que dins d'aquests despatxos, amb honorables excepcions, només hi he trobat càrrecs de confiança sense prou formació tècnica, molt preocupats per no prendre una decisió equivocada, per no córrer un risc que els pugui costar el seu còmode lloc de treball. I he trobat polítics que no volen feina, perquè ja en tenen prou amb el discurs del martiri, a veure si d'aquesta manera guanyen les eleccions (les que siguin) per poder tallar el pastís solets. A la independència només hi arribarem per la butxaca. La resta és parafernàlia i ja la podem embolicar del color que vulguem.

De set en set

Enric Serra

O endavant o endarrere

Tots els catalans sabem que, al nostre país, res no serà mai més com abans de l'1-O. Ni tan sols si ajupíssim el cap submissament per a ac-

ceptar que la nostra determinació sobiranista s'hagués estavellat contra el mur d'una Espanya més unida contra Catalunya que a favor de la democràcia. El referèndum d'autodeterminació i, sobretot, l'arrelament popular que va fer possible portar-lo a terme i sumar més de dos milions de vots favorables, ha deixat una petja indeleble. En tots els que tenim la seguretat d'haver iniciat un camí de no retorn i també en aquells que es consideren investits per preservar la unitat de l'Estat espanyol: el rei, les forces armades i de seguretat, la judicatura i la casta política que sap que aquest manament és el més irrefutable de tots si vol continuar compartint el poder amb qui realment l'administra. Pels primers, l'autonomisme és una pantalla passada; pels segons, un excés d'autogovern que ara convé retrocedir perquè el brot perenne de sobiranisme que duem a dins els catalans no conservi instruments ni institucions on arpar-se. Vox, el Partit Popular i Ciutadans no es conformen amb les sentències severes d'una judicatura en sintonia ideològica i volen que el càstig sigui més devastador i més exemplar. L'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola els serveix de pont d'armes per a assaltar les institucions, els mitjans de comunicació públics, l'escola i els Mossos d'Esquadra. Però per donar carta cabal a aquesta ocupació i per coaccionar les temptacions del PSOE i de Podem, els cal estendre la convicció que Catalunya és un escenari apocalíptic. Per això menteixen compulsivament i propicien provocacions. Aquestes eleccions, per tant, també són un referèndum: o endavant o endarrere.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Sant Jordi no fa campanya

TREVA • Els partits, tret del PP, eviten programar actes electorals per la diada i es prenen un respir a tot just cinc dies del 28-A
FEINA • Els candidats, això sí, tindran més presència que mai al carrer i aprofitaran per preparar el debat de demà a TV3

Òscar Palau
BARCELONA

Molts catalans veuen en Sant Jordi la segona gran diada nacional, però amb un caràcter més cívic i menys reivindicatiu que l'11 de setembre. Potser per això, i perquè mai en temps recents ha caigut en campanya electoral, el debat i els actors polítics han quedat tradicionalment relegats en una jornada en què la ciutadania és la gran protagonista en prendre en massa les places i carrers de Catalunya. Respectant aquest caràcter, i malgrat que s'està a tot just cinc dies d'unes eleccions bàsiques, els partits han preparat per avui una jornada de perfil baix –de fet, en una campanya atípica per les dates, ni Divendres Sant ni ahir tampoc van abundar les convocatòries públiques–, una mena de treva enmig de la batalla en què no hi ha programats gairebé mítings electorals –només el PP n'ha anunciat un al vespre en un hotel de Girona– i en canvi els candidats aprofitaran més que mai per barrejar-se amb la gent. De fet, res que no hagin fet sempre...

I és que igualment tradicional és que totes les forces polítiques muntin, sovint desapercebudes entre la multitud, paradetes als centres de

Bona part dels líders del procés van fer per Sant Jordi del 2016 un brindis informal per la República a l'estand de l'ANC. Avui la majoria d'ells són a la presó o a l'exili, però d'altres faran avui una mica de campanya per ells ■ E. MAGRE

les principals ciutats per donar visibilitat a les seves cares i projectes, vendre llibres que defensen les seves tesis i fins i tot regalar elements de marxandatge. A Barcelona, els estands polítics es distribueixen sobretot al llarg de la Rambla, del mar a la Diagonal, i en algun cas també al passeig de Gràcia. I aquest any no faran cap excepció, és clar. Si la pluja no ho estronca, tots els candidats catalans han convocat els mitjans al matí per repassar breument l'ac-

tualitat del dia a la seva paradeta –com qualsevol altre Sant Jordi– i donar-se després un bany de multituds, això sí, més interessat que mai, per repartir díptics, salutacions i fer-se *selfies*, i entrar en un intercanvi més proper amb ciutadans que són potencials votants. O no... Més enllà del judici a l'1-O que tot just avui durà diversos consellers a Madrid, i dels actes institucionals tradicionals en què participaran el president de la Generali-

tat, Quim Torra, i el del Parlament, Roger Torrent, han anunciat passejades populars la candidata socialista, Meritxell Batet –al matí per la Rambla i a la tarda per l'Hospitalet, amb els alcaldables Jaume Collboni i Núria Marín respectivament: no cal oblidar que falta un mes per a les municipals–, el comú Jaume Asens –pel Poblenou, amb l'alcaldessa Ada Colau–, la *ciutadana* Inés Arrimadas –no ha aclarit si amb Manuel Valls– i la popular Cayetana Álvarez de Toledo, que a més participà en una tertúlia amb escriptors. Per JxCat, l'exconsellera de Cultura Laura Borràs intervindrà al matí en un acte cultural, i després serà al mural de roses grogues que Òmnium munta a la plaça de Catalunya per demanar el retorn de presos i exiliats polítics. Com a únic acte públic del dia, ERC ajuntarà al passeig de Gràcia els candidats al Congrés, Gabriel Rufián, i a les municipals, Ernest Maragall.

Fora d'algunes entrevistes, tots ells i els seus equips de campanya tindran més temps lliure i aprofitaran per veure a la nit el segon debat de candidats per Madrid. I també podran preparar amb calma el que ells protagonitzaran demà a TV3, cita que pot marcar la recta final de campanya. En tot cas avui es (i ens) donaran un merescut respir. ■

RESTAURANT
CUINA TÍPICA CATALANA

LA ROCA
"PETITA"

TANCAT ELS DIMARTS, EXCEPTE FESTIUS
DISPOSEM DE DIFERENTS SALES
PER A ESDEVENIMENTS I CELEBRACIONS
TAMBÉ MENJARS PER EMPORTAR-SE

Ctra. de l'Aeroport, s/n - Tel. 972 47 71 32 · 17457 Riudellots de la Selva
Sortida n. 8 autopista A7, final Eix Transversal

Observadors de l'OSCE veuen "inusual" que hi hagi candidats presos

■ Una delegació internacional demana informació al govern espanyol

Redacció
BARCELONA

Una delegació de l'Oficina d'Institucions Democràtiques i Drets Humans (ODIHR) de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE) considera un fet "inusual" que hi hagi a la presó caps de llista a unes eleccions, segons va informar ahir el mateix secretari general d'Institucions Penitenciàries, Ángel Luis

Ortiz, després de reunir-se al matí amb els enviats de l'oficina, l'armeni Tigran Karapetayan i la britànica Sasha Pajevic. Ortiz va defensar la gestió dels actes electorals dels presos polítics. La trobada tenia lloc en el marc d'una visita dels observadors a l'Estat per recollir informació sobre la campanya i els drets electorals dels interns. Segons Institucions Penitenciàries, s'han fet deu actes electorals a Soto del Real entre mítings, entrevistes i rodes de premsa, i "els majors esforços" s'han dut a terme per fer-los compatibles amb els mandats de la Junta Electoral. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El vicepresident Aragonès i tres exconsellers, al Suprem

El judici contra els independentistes catalans es reprèn avui, diada de Sant Jordi, amb interrogatoris a polítics. Vox vol que Baiget, Jané i Ruiz exposin la seva decisió de deixar el govern abans de l'1-O

El vicepresident i el director general de Patrimoni, Pere Aragonès i Francesc Sutrias. A la dreta, els exconsellers Jané, Ruiz i Baiget, l'exdirector dels Mossos Albert Batlle, l'exsecretari de govern Joan Vidal i el diputat Lluís Salvadó ■ ARXIU

Mayte Piulachs
BARCELONA

El magistrat Manuel Marchena i els sis jutges que formen la sala que des del març jutja els independentistes catalans va respectar que dilluns de Pasqua és festiu a Catalunya per no assenyalar una nova sessió del judici, a Madrid. Avui, però, ignoren la diada de Sant Jordi i es reprèn la vista amb el retorn de l'interrogatori a polítics, després de tres set-

manes en què han desfilat prop de 200 agents de la Guàrdia Civil i de la policia espanyola que van actuar l'1-O per descriure el rebuig social a Catalunya i la suposada violència, en un alçament que encara cerca la fiscalia per mantenir l'acusació de rebel·lió.

Dels tretze testimonis citats avui, la majoria són a petició de l'acusació popular exercida per Vox, ja que gran part dels testimonis de la fiscalia i de l'advocacia de l'Estat ja

han declarat. No obstant això, res se sap del testimoni protegit de la fiscalia: un agent dels Mossos que en un jutjat a Lleida va revelar que per l'emissora policial es demanava saber on eren els altres cosos policials l'1-O.

El partit d'ultradreta ha escollit tres exconsellers i dos excàrrecs de la Generalitat perquè expressin els seus dubtes de seguir endavant amb la convocatòria del referèndum d'autodeterminació, suspès

pel TC, i si per això van demanar el seu relleu al president Puigdemont. Són l'exconseller d'Empresa Jordi Baiget, forçat a dimetir a principi de juliol del 2017 en opinar que no es podria fer l'1-O amb totes les garanties pel setge del govern espanyol; a més de l'exconseller d'Interior, Jordi Jané, substituït el 14 de juliol del 2017 per Quim Forn, en presó preventiva des del 2 de novembre de 2017, i de l'exconsellera d'Ensenyament, Meritxell

Ruiz, rellevada per Clara Ponsatí, exiliada a Escòcia després de la declaració d'independència del 27-D. Per burxar més la nafra, Vox interrogarà l'exdirector dels Mossos, Albert Batlle, que va deixar el càrrec en marxar Jané, i l'exsecretari del govern Joan Vidal de Ciurana.

Abans dels exconsellers, està citat a declarar el vicepresident del govern, Pere Aragonès (ERC), a qui Vox vol preguntar per la seva gestió

com a exsecretari d'Economia. Aragonès haurà de contestar a totes les preguntes, ja que la fiscalia del TSJC no va veure indicis per imputar-li cap delictes com volia el jutjat de Barcelona que investiga l'1-O. Per la fiscalia, el responsable de muntar l'1-O era el seu superior: el secretari general d'Economia, Josep Maria Jové, actual diputat per ERC, i en ser aforat la seva investigació s'ha elevat al TSJC.

Sutrias i Laplana, fora
També està citat a declarar avui el director general de Patrimoni de la Generalitat, Francesc Sutrias, que en haver estat proces-

La data

30.04.19

Veïns lesionats l'1-O per policies espanyols comencen a declarar al Suprem, sol·licitats per les defenses.

sat pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona per haver organitzat l'1-O s'ha acollit al seu dret a no declarar i no anirà a Madrid, segons el seu advocat Mariano Bergés. El mateix farà la intendent dels Mossos Teresa Laplana, citada avui i processada per sedició a l'Audiència Nacional. El diputat d'ERC Lluís Salvadó també ha de declarar avui com a exsecretari d'Hisenda. En principi, no és investigat pel TSJC, tot i que el seu nom no ha sortit en la llista d'imputats arxivats i la seva situació és estranya. Salvadó va ser de la vintena de càrrecs detinguts el 20-S i a qui es va intervenir el telèfon. ■

assessors
Pous
fiscal comptable i jurídic

Declaració de la renda per a particulars

SI NO VOLS PAGAR MÉS DEL QUE ET TOCA T'ESPEREM A POUS

MÉS DEL 70% DELS ESBORRANYS DE LA DECLARACIÓ DE LA RENDA TENEN ERRORS

Truca'ns ara **93 790 39 45**

o demana'ns hora a: txell@finquespous.cat

La tranquil·litat i seguretat d'un equip professional - 93 790 39 45 · C/ Pujol, 20 - 08301 · MATARÓ

www.finquespous.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Sánchez i Puigdemont conversant per videoconferència des de Waterloo i Soto del Real, seguits per dirigents de JxCat a la seu de la formació ■ JUANMA RAMOS

Puigdemont i Sánchez es retroben per videoconferència

■ Els dos candidats lliguen la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats amb el vot per Junts per Catalunya el 28-A ■ El cap de llista fa una crida a no tenir por de les dretes espanyoles a l'hora de votar

Emili Bella
BARCELONA

Emotiu retrobament a distància entre Carles Puigdemont i Jordi Sánchez, entre l'exili i la presó. Una connexió per videoconferència entre Soto del Real (Espanya) i Waterloo (Bèlgica) va fer possible ahir que els caps de llista de Junts per Catalunya en les eleccions espanyoles i europees poguessin enraonar de tu a tu en un acte electoral a la seu de la formació. Feia 553 dies des de l'última conversa en persona. L'eloqüent imatge del que significa la repressió amb els dos dirigents fent campanya de costat en una pantalla va tenir un marcat component emocional que Puigdemont no va poder reprimir quan Sánchez, després de la mitja hora es-

tricta amb què la Junta Electoral Central li va permetre intervenir-hi, es va haver d'acomiar: "Em venen a buscar, em recorden queestic a la presó i el temps que ens havien donat s'ha acabat."

Sánchez, amb el llaç groc a la solapa, que també llueix durant l'interminable judici al Tribunal Suprem, va fer una crida a "anar a votar sense por" i "amb la dignitat de l'1-O": "No hi ha res pitjor que anar a un col·legi electoral amb por de si guanyaran els uns o els altres." En aquest sentit, Puigdemont va insistir que el 28-A no és un plebiscit entre Pedro Sánchez o les tres dretes, sinó entre el 155 o l'esperit de l'1-O, que JxCat vol "continuar" al Congrés.

El candidat va demanar el vot per contribuir a fer

Les frases

“No hi ha vot que ens pugui ajudar més a sortir de la presó i tornar de l'exili que el vot per nosaltres?”

“Tothom creia que el servei militar era inamovible i al final va desaparèixer?”

Jordi Sánchez
CANDIDAT DE JXCAT EL 28-A

“L'esperit de l'1-O garantirà que el nostre desig d'abraçar-nos sigui realitat?”

Carles Puigdemont
130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

ERC es desmarca de Torra per la polèmica de Coripe

Coripe es va colar ahir de ple en la campanya electoral per l'afusellament i la crema d'un ninot de Carles Puigdemont. El número dos d'ERC, Gabriel Rufián, va demanar responsabilitats polítiques als socialistes, ja que l'alcalde de la localitat sevillana és del PSOE, però no és partidari que la polèmica acabi a la justícia. "Ens semblaria una barbaritat que algú estigui davant d'un jutge per

això", va afirmar Rufián, en contrast amb l'anunci del president, Quim Torra, de portar el cas a la fiscalia per un presumpte delictes d'odi. "Si aquest ninot hagués estat penjat a Catalunya amb la cara de Pablo Casado i la col·laboració dels Mossos tots estariem camí cap a l'Audiencia Nacional", va lamentar Rufián.

El president exiliat va assegurar que no es tractava d'un

atac contra ell, sinó "contra el que representa el llaç groc, la bandera, el desig de llibertat i la idea de la independència i la República".

L'alcalde de Coripe, Antonio Pérez, es va disculpar, però va insistir que es tracta d'una tradició com una altra en forma de sàtira i no creu que desprengui odi. En una entrevista a Catalunya Ràdio, la va comparar amb les falles.

que els presos polítics i els exiliats tornin a casa en llibertat. "No hi ha vot que ens pugui ajudar més a sortir de la presó i tornar de l'exili que el vot per nosaltres", va reclamar.

"L'esperit de l'1-O garantirà que el nostre desig d'abraçar-nos sigui realitat", va correspondre-li Puigdemont. "Et vull veure pujant a la tribuna del Congrés dels Diputats amb tota la teva dignitat amb els companys, adreçant-hi com a home lliure", va desitjar-li el president legítim.

D'altra banda, el candidat al 28-A va advertir que no renunciarà a la reivindicació del dret a l'autodeterminació. "Potser no guanyarem demà passat o a l'abril o al maig, però no renunciarem a ser-hi fins que el guanyem. Altres batalles que semblaven impossibles en aquella Espanya de fa vint o trenta anys es van guanyar gràcies a la persistència i a la lluita pacífica de molta gent", va recordar Sánchez, que va recordar l'objecció de consciència que ell mateix va practicar. "Tothom creia que el servei militar era inamovible i al final va desaparèixer", va comparar.

El cap de cartell de la formació va posar en relleu la incongruència que en l'última campanya electoral, del 21-D, no tan sols no va poder participar en actes de JxCat, sinó que va ser castigat dins la presó amb la incomunicació temporal per haver deixat enregistrat un missatge per telèfon adreçant-se als votants.

L'última vegada que els dos líders de la Crida es van veure en persona l'un era president de la Generalitat i l'altre, de l'Assemblea Nacional Catalana. Moltes coses van quedar al tinter ahir, començant perquè tots dos haurien volgut comentar la visita que Oriol Sánchez, fill del candidat, va fer a Puigdemont a la Casa de la República de Bèlgica.

A primera fila hi havia una nodrida representació de JxCat, entre els quals, el tàndem de Sánchez, Laura Borràs. El candidat va finalitzar la intervenció recordant que acte seguit es retrobaria amb els companys presos. Fins ahir havia pogut participar en dues rodes de premsa, sempre en dies que no hi havia judici. Avui es reprèn. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

ERC reclamarà una “Llei d'emergència democràtica”

■ Es proposa eliminar tota l'empara legal a la persecució de drets bàsics ■ Presentarà una dotzena de mesures, com ara despenalitzar les injúries a la corona i castigar l'enaltiment del franquisme

Òscar Palau
BARCELONA

ERC presentarà una proposició de llei “d'emergència democràtica” al Congrés amb una dotzena de punts per posar fi a tot el que entén que són abusos emparats per la legislació actual contra drets civils, socials i polítics fonamentals. Així ho va anunciar ahir Gabriel Rufián, número 2 de la llista el 28-A, en un simbòlic acte de campanya davant la seu de la conselleria d'Economia a Barcelona, el primer que hi munta el partit des de la mobilització del 20-S que fan servir d'excusa per tenir els Jordis a la presó.

Després d'haver avançat ja la setmana passada que presentarà una proposta similar només iniciar-se la legislatura per aixecar totes les causes obertes contra el procés, ERC situa l'anunci d'ahir, amb què busca altre cop pressionar el PSOE malgrat que admet que té “poques esperances” que s'hi avingui, en un segon esglaió de l'escala de prioritats, a fi de defensar “llibertats individuals i col·lectives” davant un Estat “policial i de dubtosa qualitat democràtica” en què, segons Rufián, s'han fet servir canvis legislatius “per normalitzar regressions de drets” i faci-

Gabriel Rufián, amb altres membres de les llistes d'ERC, ahir davant la seu del departament d'Economia ■ JUANMA RAMOS

litar la “lògica repressiva” dels poders estatals, en especial el judicial. L'anunci va coincidir amb el dia que es feia a Madrid la vista oral, a la qual no li va caldre assistir, prèvia a un judici a què Rufián està sotmès arran de la demanda que el fill del ministre franquista José Utrera Molina, que va signar la pena de mort a Salvador Puigantich el 1974, va interposar contra ell per haver-ho denunciat en una piulada. En concret, li demana 30.000 eu-

ros d'indemnització per un suposat atemptat contra l'honor.

Entre l'àmplia bateria de mesures que volen incloure al text legislatiu, els republicans reclamen que s'incorpori al Codi Penal un delictes d'apologia i enaltiment del franquisme, el feixisme i el nazisme, a més de la seva banalització, i també la reforma parcial de la llei d'amnistia del 1977 “per treure'n els torturadors feixistes”. En aquest sentit, també recla-

ment la despenalització dels delictes d'injúries a la corona i ultratge a Espanya per garantir que es puguin expressar “idees sense censura”. A més, reclama que es derogui la reforma del TC impulsada el 2015 pel PP, que li atorga competències executives per sancionar i qüestiona el paper del Consell d'Estat. També exigirà, en aquest sentit, la derogació de la reforma del Consell General del Poder Judicial, per evitar que el PSOE i el PP es puguin continuar repartint els nomenaments.

Contra la persecució

Entre els textos legals que proposa suprimir, això sí, destaca la coneguda com a “lleï mordassa”, que entén que dona cobertura legal a la persecució policial de la protesta. A més, ERC vol que la policia no pugui dur a terme les funcions de jutge que ara li atorga el Codi Penal. En el mateix sentit, reclama que es derogui la llei de seguretat nacional que “de facto legitima l'estat d'excepció” i permet que el govern espanyol pugui tenir el comandament de tots els cossos policials de l'Estat sense que ho hagi de ratificar el Congrés. A més, reclama la derogació de la presó permanent revisable introduïda el 2015 pel PP, que “amaga de facto la recuperació de la cadena perpètua”. Altres mesures que proposa el partit són l'eliminació dels retorns en calent d'immigrants, la despenalització del dret de fer vaga, perquè ara es pot dur els piquets als tribunals, i la modificació de la llei d'enjudiciament criminal per evitar limitar amb terminis la investigació de casos de corrupció. ■

Les frases de Gabriel Rufián

“Presentem una alerta antifeixista, una llei que devem a les generacions anteriors, que es van jugar la vida per les llibertats”

“El PSOE ens diu que no som de fiar... Doncs té una oportunitat enorme per dignificar la democràcia i ser un partit d'esquerra”

men una recuperació del concepte de “justícia universal” per “revertir la tendència restrictiva de les últimes reformes”, segons

Rufián, que ha impedit que tribunals de l'exterior pogués jutjar els crims del franquisme.

ERC proposarà igual-

OPINIÓ

Debats

S'està acabant l'estranya campanya electoral –presos i exiliats havent de fer mitings i rodes de premsa des de la presó, la Setmana Santa i Sant Jordi pel mig i el judici del procés a tota màquina–. A pocs dies de les eleccions només queden els darrers debats televisius, que mai s'havien fet tan a tocar del dia electoral i sense que hi pugui ha-

ver-hi l'opinió de les enquestes, que a hores d'ara ja no es poden publicar.

A la pràctica s'ha acabat la campanya electoral del 28-A. Falta el darrer debat televisat i Pedro Sánchez, que va al davant en les enquestes, pot esdevenir aquesta nit a la televisió privada l'ase dels cops. Tots li tenen ganes, fins i tot el Podem de Pablo Iglesias, que el

voldrà tenir sota control. Fins avui, Ciutadans, el PP i Vox ho han posat molt fàcil al PSOE i en el debat d'aquesta nit tindran una oportunitat única per donar la volta a les enquestes perquè el ressò dels debats arribarà pràcticament en el tancament de campanya.

No és d'estranyar que continuï més o menys el gran nombre

d'indecisos. Només cal esperar el resultat final. Heus aquí la gràcia que el vot sigui secret i intransferible. A la campanya no hi ha hagut grans sorpreses i l'interès d'aquestes eleccions tan determinants està en el resultat i sobretot en les posteleccions.

Quan s'acaben les campanyes electorals, hom té enveja sana de països amb més tradició demo-

cràtica. A França hi ha un únic debat televisat de candidats, que ofereixen totes les televisions, a més d'un únic cara a cara entre els dos que tenen possibilitats de governar. Els debats d'aquí esdevenen taules rodones i conferències de candidats que difícilment arriben a contrastar opinions. Hi ha gesticulacions en què qui té més a perdre és Sánchez, que va al davant. De tota manera, és millor veure com pot sortir-se'n que no pas que hagués deixat una cadira buida.

Lluís Falgàs

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Casado, Sánchez, Rivera i Iglesias, ahir, al primer debat presidencial a TVE ■ JUANJO MARTÍN / EFE

Sánchez és acorralat amb l'indult en un tres contra un

El president es nega a dir sí o no a una futura mesura de gràcia als presos i renova el no a la consulta ■ Casado i Rivera pugnen en espanyolisme i Iglesias obté el silenci sobre un pacte PSOE-Cs

David Portabella
MADRID

Després d'una setmana consagrada al debat sobre el debat, els candidats dels quatre partits estatals es van entregar al cos a cos televisiu en el primer dels dos debats programats a TVE i avui a Atresmedia. Amb el valor afegit del 30% d'indecisos que detecten les enquestes, el partit a quatre entre Pedro Sánchez (PSOE), Pablo Casado (PP), Pablo Iglesias (Unides Podem) i Albert Rivera (Cs) va ser un tres contra Sánchez amb un duel soterrat a la dreta entre Casado i Rivera per qui dels dos seria el més precoç a l'hora d'etzibar-li al president espanyol la paraula "indult", una insídia que implica donar per fet que els presos polítics jutjats al Tribunal Suprem seran condemnats sí o sí. "No hi ha ningú que digui

Les frases

“Jo soc conegut pel famós no és no. I amb un govern del PSOE no hi haurà ni referèndum ni independència”

“Més que un detector de mentides cal posar un detector a veure si Casado i Rivera diuen alguna veritat”

Pedro Sánchez
PRESIDENT I CANDIDAT DEL PSOE

“Fa vergonya aliena veure Junqueras des de la presó dient sí a Sánchez pels indults i Sánchez dient-li sí per un referèndum”

“Sánchez segueix sense dir si indultarà qui pot ser condemnat per rebel·lió o sedició, i els indultarà”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Sánchez va apujar l'SMI a 900 euros i ens va costar Déu i ajuda arrencar-ho. Si no és per nosaltres no l'apuja a 900 euros”

“A mi em dol Espanya quan veig que som al capdavant en estadístiques de pobresa infantil”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

“Sánchez duu al front la paraula indult per indultar els seus socis separatistes que han fet el cop d'estat, vull justícia i no indult”

“El dia de la DUI il·legal em saltaven les llàgrimes. A mi em dol Espanya i que es trenqui Catalunya”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUTADANS

abans d'una sentència que farà. No hi pot haver indult abans d'una sentència en ferm”, va esquivar Sánchez en ser acorralat.

Rivera li va guanyar a Casado el trofeu de la precocitat perquè tenia el primer torn per sorteig i no va desapropitar l'ocasió als 45 segons de l'inici. “El se-

nyor Sánchez vol indultar. Porta al front la paraula indult per indultar els seus socis separatistes que han fet un cop d'estat. Jo no vull indult, jo vull justícia i que es compleixin les sentències si són condemnats”, va dir el líder de Cs.

Rivera, que tenia el rol més difícil ja que s'ha casat

electoralment amb Casado per tancar la fuga de vots a la dreta –al PP i a Vox– i ara es juga posar en relleu el valor del perquè votar Cs si l'aposta és invertir el candidat del PP, va copiar Unamuno i va exhibir una foto de Sánchez amb Quim Torra a La Moncloa que duia emmarcada. “El

dia de la DUI il·legal em saltaven les llàgrimes. A mi em dol Espanya i que es trenqui Catalunya”, va dir Rivera. I Casado va elevar l'aposta: “Em fa vergonya aliena veure Junqueras des de la presó dient que donarà suport a Sánchez a canvi d'indults i Sánchez de JxCat dient sí a Sán-

chez a canvi d'un referèndum”, se sumava Casado. “A mi em dol Espanya quan veig que som al capdavant en estadístiques de pobresa infantil”, rebatia Iglesias a les dretes.

Si Sánchez va esquivar el sí o no a l'indult, el silenci també va ser la resposta a la insistent pregunta d'Iglesias de si descarta un pacte amb Cs. “Prenc nota del silenci”, li va dir el cap de llista d'Unides Podem per foradar-li l'electorat.

Sánchez acudia ahir al primer debat de TVE amb l'estigma d'anar-hi arrossegat pels tres rivals, perquè la predilecció inicial –ideada pel seu estrateg i guru electoral Iván Redondo– era ignorar la cita de la televisió pública i anar a refugiar-se al debat a cinc amb l'ultradretà i extraparlamentari Santiago Abascal (Vox) que li oferia Atresmedia en contra dels criteris de la Junta Electoral Central. “Quin remei!”, va arribar a exclamar Sánchez quan ell va voler rectificar i va decidir acudir a la cita de TVE i a la d'Atresmedia aquesta nit. “Estem aquí de miracle! Sánchez fa una setmana que intenta no fer aquest debat i tant ell com Rosa María Mateo haurien de dimitir”, va dir Rivera. Sense tenir al davant la foto dels tres líders dretans de Colón per exclusió d'Abascal, Sánchez es va indignar pel to exagerat que escoltava. “Més que un detector de mentides haurem de posar un detector a veure si Casado i Rivera diuen alguna veritat.”

A l'hora de recitar el seu full de serveis de deu mesos de govern, Sánchez va necessitar llegir un full escrit per citar la recuperació de la universalitat de la sanitat pública, l'alça de les pensions amb l'IPC o la major oferta pública. “I amb 84 escons i amb PP i Cs en contra i bloquejant-ho tot”, va rematar.

Xoc sobre el feminisme

Sánchez va tenir un dels xocs àlgids sobre el feminisme arran del “vostès diuen sí, sí, sí fins al final?” de Cayetana Álvarez de Toledo. “Casado, digui als seus candidats i a les seves candidates que no és no. Perquè tenim les Manadas. I Rivera: digui als seus amics que el ventre d'una dona no és un taxi i no es lloga.” “Que decideixi vostè per les dones? No sigui carca!”, rebatia Rivera. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Candidat de JxCat al Senat i a l'alcaldia de Terrassa

Lluís Puig i Gordi

“És el moment de la política activista; tots som necessaris”

UNITAT • “Les discrepàncies, lluny d'amagar-les, les hem de treballar amb normalitat, valentia i generositat” **OBJECTIUS** • “Volem garantir que ningú suspengui mai més Catalunya, demostrar que la nostra lluita és democràtica, fer present la vergonya de l'exili”

ACN

Eva G. Pagán
BARCELONA

Exiliat a Brussel·les des de l'octubre del 2017, Lluís Puig, conseller de Cultura del govern del president Carles Puigdemont, es presenta com a cap de llista de Junts per Catalunya al Senat i com a alcaldable a la seva ciutat, Terrassa, on va néixer l'any 1959.

Fa més d'un any que va marxar de Catalunya, com hi viu, lluny de casa?

Estem bé, però no negaré que és trist no poder veure créixer els fills de prop o acompanyar els pares en el final de la vida. No obstant això, l'exili no és un tema personal ni tracta de com ens sentim: és una fatalitat en una societat que se suposava democràtica i lliure davant la qual no podem restar impassibles. La bona notícia és que la gent és molt conscient i realment la lluita és constant i compartida. La societat catalana és única al món.

L'independentisme està desunit com fan veure des d'alguns sectors?

Molts líders europeus ens han confessat que senten molta enveja de la cohesió amb què actua el poble català. Està clar que ho hem de fer millor en l'àmbit polític. Ara bé: diversitat d'opinions? És clar! En algunes ocasions no expressades en el millor moment o de la millor manera? Segurament! Però som conscients de tot el que ens ha passat i de les condicions en què estem? És un miracle! Només que poséssim una mica més d'accent en totes les coses extraordinàries que tant políticament com socialment hem assolit en aquest viatge, ens aniria molt millor. I les discrepàncies, lluny d'amagar-les, les hem de treballar amb normalitat, valentia i generositat: és el que més ens ajudarà a progressar i a fer-nos forts. La unitat és estàtica!

Com segueix el judici dels presos polítics al Suprem? Quina valoració en fa?

No és diferent de la que fem tots: és una farsa plena d'irregularitats, com tot el procés. No poden deixar de sorprendre'm les mentides sota jurament que es posen públicament de manifest per part dels testimonis de l'acusació. Tota l'estima als companys i companyes que ho pa-

Continua a la pàgina següent

L'àrea metropolitana del Vallès

Puig considera que la proposta de Fem Vallès de fer una àrea metropolitana més enllà de Barcelona té sentit. “L'estructura actual de la regió metropolitana té més de trenta anys i ha quedat obsoleta. Ja no dona respostes a moltes de les poblacions que la configuren, en matèries com ara la mobilitat o el creixement econòmic. L'àrea metropolitana del Vallès és una bona idea que cal que treballlem entre tots per donar-li la forma apropiada i poder generar més recursos socials i econòmics dels que l'actual configuració dona a una zona creadora de riquesa i d'exportacions de primer nivell.”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Lluís Puig i Gordi

Ve de la pàgina anterior

teixen en primera persona.

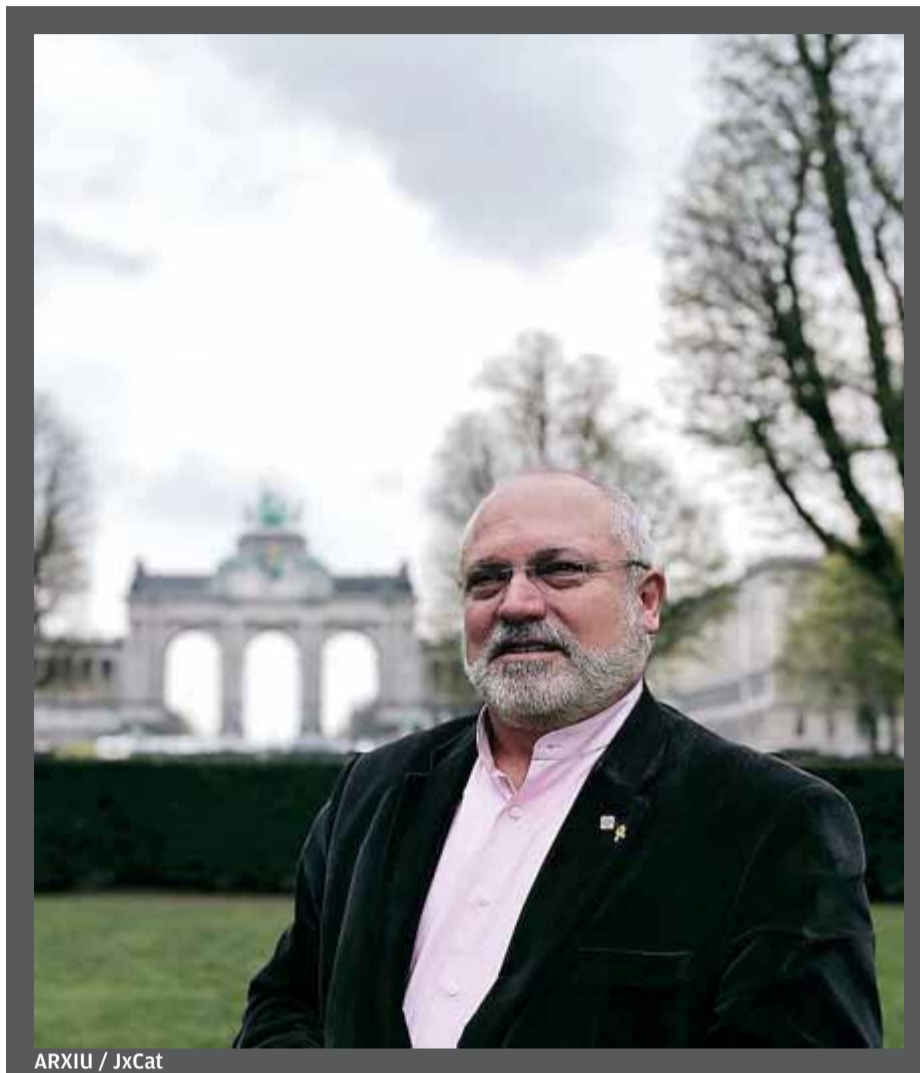
Vostè manté el compromís polític intacte? Què l'ha portat a ser el cap de llista de JxCat al Senat?

Soc a l'exili fent política: és clar que el meu compromís està intacte! Seré allà on em demanin els meus companys i companyes de partit i la ciutadania decideixi, exercint aquest compromís de la millor manera que em sigui possible.

Recentment també ha estat nomenat alcaldable de la formació a Terrassa. Creu que podrà exercir també la política municipal? Podrà compatibilitzar els dos càrrecs des de la distància, o hi veu un retorn en el curt o el mitjà termini?

Catalunya viu moments excepcionals, amb els representants polítics i líders socials empresonats, exiliats i milers de persones d'àmbits ben diversos represaliades i amenaçades per la seva ideologia, sense que hi hagi hagut ni un bri de violència. La nostra acció política no es pot explicar, doncs, en termes ordinaris. És el moment de la política activista i de l'activisme polític, cadascú des del seu espai i el seu llenguatge, però tots som necessaris. Ens manca encara més organització, però tothom va interpretant bé on som i què toca. Estem aprenent molt com a comunitat i això ens mena irremeiablement a construir una societat millor. El que és rellevant no és si tornar o no, sinó el que pugui representar que acabi l'exili. Volem reparar tots els danys i volem construir un país nou –i millor!– en llibertat. Això ho hem de fer a Europa, a Madrid, a la Generalitat i als municipis; també en tots els espais civils, que és on anem més avançats. D'ençà que som a l'exili, tot el meu temps i energies es destinen a aquesta causa. I és reconfortant saber que hi ha tanta gent que també ho fa.

Amb quins objectius es marca la seva candidatura al Senat?

ARXIU / JxCat

Molts líders europeus ens han confessat que senten enveja de la cohesió amb què actua el poble català, però ho hem de fer millor

Volem garantir que ningú suspengui mai més Catalunya, volem que sigui un argument més de cara al món per demostrar que la nostra lluita és democràtica i que som molts, volem fer present la vergonya de l'exili i la presó a les institucions espanyoles. En definitiva: anem a plantar cara

D'ençà que som a l'exili, tot el meu temps es destina a aquesta causa. I reconforta saber que hi ha tanta gent que també ho fa

a la precarietat civil i política de l'Estat, mentre construïm la República catalana.

En el cas de Terrassa, tot indica que de les eleccions del 26 de maig en sortirà un ajuntament molt atomitzat. Quina seria la seva opció de govern?

Amb tots i tothom els que estem al costat de la llibertat d'expressió, el respecte als drets fonamentals i el respecte a les nostres institucions democràtiques i la sobirania del poble. O sia: amb tots els que no van signar l'article 155. A l'altra banda de la línia roja, amb amplada d'una autopista de tres carrils per banda, hi ha el PSOE, el PP, Ciudadanos i les bandes feixistes paramilitars.

Elimina el PSC de les equacions?

Mentre continuïn aferrats a l'aplicació del passat i futur 155 no hi tenim res a parlar. No tenen cap altra proposta positiva que aplicar l'estratègia fallida del PP? Ensenyar els presos polítics com a botí de guerra, i parlar en nom de tots els catalans sense atrevir-se a preguntar-ho als ciutadans directament són part dels seus discursos de campanya que no porten enlloc... estan en mode autodestrucció. Seria senzill pensar a poder rectificar i demanar a les persones de Catalunya què en pensen de tot plegat, oi?

Terrassa s'ha convertit en la tercera ciutat de Catalunya en aquest mandat. Pot créixer encara més?

El creixement demogràfic no és una bona dada per si mateixa, ha d'anar acompanyada d'un creixement proporcional de qualitat de vida de les persones. En el cas de Terrassa, el "portes obertes" que ha promogut el PSC durant dècades ha estat negatiu perquè tan sols ha considerat el creixement quantitatiu oblidant completament el qualitatiu. És justament aquest creixement desordenat el que explica, per exemple, que la taxa d'atur a Terrassa sempre sigui percentualment superior a la de les ciutats amb contextos socioeconòmics similars que ens envolten. Nosaltres el que hem de fer créixer és la qualitat de vida de tots els terrassencs i terrassenques millorant les seves condicions laborals; reduir al màxim la segregació escolar, fomentar una sòlida educació per als nostres infants, potenciant les pràctiques esportives saludables des de ben petits i incentivant el seu interès pel món de la cultura; vetllar encaridament perquè els nostres avis tinguin la més còmoda de les velleses, etc. Així és com ha de créixer Terrassa i no en nombre d'habitants. De fet, el creixement demogràfic promogut pel PSC ha estat paral·lel a una clara davallada de la qualitat de vida de les persones. Cal invertir aquesta tendència. ■

HOTEL
CARLEMAN Y
Girona

Alguna cosa a celebrar?
Li oferim salons privats, els nostres restaurants
El Pati Verd i l'Indigo i tot un equip humà al seu servei.

Plaça Miquel Santaló · T. +34 972 21 12 12 · www.hotelcarlemanygirona.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Urnes feministes

VISIBLE • La igualtat de gènere aterra a la campanya d'unes eleccions en què el 60% dels votants són dones, però tots els caps de llista, homes **JOVES** • Al conjunt estatal, la meitat s'abstindran i la intenció de vot és majoritàriament per als socialistes, en perjudici de Podem **PENSIONISTES** • Fuga electoral del PP al PSOE per la revisió de les pensions amb l'IPC

Redacció
MADRID

Les darreres dues dècades el feminisme ha estat absent dels debats electorals. La paraula *feminista* no tenia gaire bona premsa en amplis sectors socials i semblava vetada pels assessors de la gran majoria de candidats, amb l'única excepció –i mai com a qüestió destacada– dels partits més petits de l'esquerra. La massiva resposta popular a la manifestació del 8 de març de l'any passat va agafar per sorpresa els partits polítics. Amb la mirada posada en l'any electoral, que estrenen els comicis del pròxim 28 d'abril, i en el qual tot el poder institucional quedarà repartit, el passat Dia de la Dona Treballadora els partits es van embolcallar amb la bandera lila. I no l'han deixat anar.

La igualtat de gènere s'ha afegit a la campanya, en una direcció o en una altra, però ha deixat de ser invisible i aquestes eleccions la majoria de partits aposten per propostes que directament o de retruc pretenen afavorir la igualtat de gènere, amb l'excepció de Vox. El qüestionament obert fins i tot de les lleis contra la violència masculista de l'extrema dreta, a més de la posició ideològica, intenta monopolitzar el vot de sectors més conservadors i patriarcal, que veuen com la batalla per la igualtat ja ha conquerit el carrer. Ara, la batalla social comença a instal·lar-se en la intimitat de les llars i de l'empresa, i reclama el suport d'una majoria legisladora.

El 88% de la població considera que la igualtat és una assignatura pendent, segons el baròmetre del CIS. Dels més de 36,8 milions d'electors cridats a les pròximes eleccions, les dones són un milió més que els homes. Les enquestes avalen que la igualtat de gènere s'ha situat, per fi, en la llista de qüestions que preocupen la societat. I en conseqüència, la batalla pel vot femení és més aferrissada que mai. Els partits de la dreta que fins ara no havien situat la igualtat com una prioritat s'han espavilat a incorporar propostes que pretenen afavorir-la. Quan era al govern, el PP no considerava necessari prendre cap mesura per posar fi a les diferències de salari entre gèneres, mentre que ara defensa un pacte d'Estat sobre aquesta qüestió. Els populars, però, no volen deixar cap zona per cobrir, i van participar amb Vox en la ma-

Els socialistes, amb Pedro Sánchez al capdavant, són l'únic partit que ha situat menys dones que el 2016 a les llistes electorals ■ EFE

Caixa buida
Els quatre partits estatals han promès que vincul·laran les pensions "com a mínim" a la revaloració de l'IPC. Els socialistes també s'han compromès a eliminar el dèficit de la caixa de la Seguretat Social: el PPI l'ha buidat, retallant-la dels 68.000 als 7.000 milions. Toti definir-se com a "conservadors", els més grans de 65 anys passaran massivament del PP (16% d'intenció de vot) al PSOE (24%), segons el CIS.

nifestació contra l'avortament a Madrid el mes passat, tot i que el candidat Pablo Casado no hi va anar. Evitant que se'ls percebi com un partit contra les dones, Albert Rivera (Ciutadans) es va desmarcar visiblement incòmode del debat sobre "l'avortament i el franquisme". Per contra, aquest partit va celebrar el 8 de març presentant un "manifest feminista", però "liberal", en el qual s'ha posicionat en vells temes polèmics pel feminisme tradicional, com ara la regulació de la prostitució, i d'altres de nous, com els anomenats "ventres de lloguer".

Els socialistes lideren les enquestes i tradicionalment tenen més votants dones que homes. Amb un panorama polític fragmentat i en el qual el multipartidisme s'ha obert pas, cada vot compta. En la formació del govern, Pedro Sánchez ja va deixar clar que ara el gènere importa, i va nomenar un govern amb majoria femenina. La recent aprovació de l'ampliació progressiva del

permís de paternitat –que també ha de facilitar la conciliació familiar– és una de les mesures estel·lars dirigides al vot femení. La resta de partits s'hi han sumat, i sols el PP l'ha criticat amb la boca petita, al·legant que costa uns cent milions mensuals. Els socialistes també han

En unes eleccions amb un 41% d'indecisos, els qui menys saben qui votaran són dones i joves

defensat la tan complicada –per altres coses– reforma de la Constitució, perquè inclogui un principi "rotund" a favor de la igualtat, i prometen llançar un pla d'ocupació femenina. I la instauració de plans d'igualtat a les empreses, avalats per la dada que sis de cada deu aturats són dones. Al Congrés dels Diputats, Units Podem ha trobat a faltar els consells d'administració pa-

ritaris, les oficines de lluita contra la discriminació i un consell interministerial que tracti la desigualtat de gènere. Això sí, a la dreta, al centre o a l'esquerra, tots els candidats dels principals partits continuen sent homes, i solament homes.

Desencantats

Aquestes eleccions sumen mig milió de joves que han fet els 18 anys, i amb els que arriben als 24 anys, són tres milions els vots provinents del col·lectiu tradicionalment més abstencionista. Segons el CIS, sols tenen pensat anar a les urnes el 68%, i d'aquests el 57% encara no s'han decidit. Ara bé, entre els joves que sí ho han fet i s'estrenen guanyen els socialistes (12,4%), que els han promès un pla d'ocupació juvenil per donar feina a 170.000 joves. Respecte al 2015, el PSOE rebrà part del vot jove que fa quatre anys assegurava que preferia Podem en un 21%, i que ara es queda amb un 4,4% d'intenció de vot juvenil. ■